

Filantropia, társadalmi részvétel és a
menekültek észlelése

*Philanthropic actions, public engagement and
the perception of refugees*

Margit Feischmidt

Hungarian Academy of Sciences Center for Social
Sciences

The research field: volunteering and migrants' supporting civic activism

Structures and institutions offering the refugees immediate aid and support for their later integration into host societies (with historical antecedents) became **major terrains of civic engagement in Europe** in the recent years

Motivations of the volunteers on individual level (Karayali – Kleist 2015)

Institutions and structures developed to coordinate volunteers' activities on the level of localities (Hamann – Wallis – Höfler, Bertelsmann-Stiftung, BIM, 2016)

Effects not only migrants, but also the **self perception of host societies**, on individual, interpersonal, institutional and social (Gesamtgesellschaft) level (Heckman 2012)

Every tenth German citizen, churches and civic organizations with previously different mission (Ahrens 2015)

Social movement: classic forms of voluntary work and **political expression** (Cantat 2015, Karayali 2016)

More empirical knowledge concerning the perception of migrants is needed
How volunteering and support of migrants does it effect perception of host societies and public engagement

Volunteering and migrants' supporting civic activities: research in Hungary

High refugee inflow in 2015 (176,903 registered, 350.000 with unregistered)

Government: “national consultation”, billboard campaign, border fence building, anti quota referendum. **Securitization: frames migration and refugees in terms of criminality, terrorism** (Political Capital, 2015, Szalai Göbl 2015)

Media: the **Government's discourse became predominant** (Messing-Bernath)

The level of **xenophobia increased significantly** (TARKI, PC)

Volunteers and civic activism unprecedented increase (Tóth F. M. – Kertész A. 2016) motivations on individual level, **denies impact on political participation**

Politics in the refugee crises: **vertical forms of politics (state and most charity organizations)** and **horizontal forms** (based on immediate relationship with the migrants recognized as political actors) (Kallius, Monterescu, Rajaram 2016)

Civic engagement in form of volunteerism, potential of social change (Kende 2016)

Civic activism and volunteerism works against the securitization (Szalai-Göbl 2016)

The research aim of the current investigation: phenomenological dimension of civic activities, public engagement and collective imaginaries

The research project and the current presentation

Project on conflict and care, politics and volunteering in support of migrants and refugees in five relational fields:

- (1) **Philanthropic actions** targeted at refugees, organizational structures developed, individual experiences regarding participation and interactions in the field, primordially with the help receiver migrants
- (2) **Legitimizing ideologies**, conceptual frameworks of help providing activities
- (3) **Perception of migrants**, migration and their relationship to **Hungary**
- (4) **Philanthropy and politics**: modalities of public engagement related to aid activism
- (5) **Philanthropy and identity**: personal motivations, biographic backgrounds, emotions

Methodology : **32 in depth interviews** with civic activist analyzed by Atlasti program

Current presentation:

1. Perceptions of migrants and refugees
2. Relation to legitimizing ideologies of civic support and volunteering
3. Aims and effects not directly linked to migrants and migrants' support

Actors, interviewees

Table: Respondents according to gender, age-group, education and occupation		
	N	%
Gender		
Male	16	50,00
Female	16	50,00
Age-group		
18-35	10	31,25
36-55	20	62,50
56+	2	6,25
Education		
Student	1	3,13
Higher education degree	25	78,13
Less than higher education	3	9,38
No answer	3	9,38
Occupation		
Social occupations (social work, sociology) or education	9	28,13
Other employment	7	21,88
Owner or CEO	8	25,00
Self-employed (artist, IT self employment)	5	15,63
Inactive (Pensioner, Student)	2	6,25
No answer	1	3,13
Total	32	100,00

Actors, actions, institutions

Actors and institutions

Persons acting linked to new thematic groups

Persons acting individually

Persons representing religious and charity organizations

Persons representing companies

Persons representing migrant organisations

Actions

Cooking, providing food and clothing

Accommodation, shelter, transport

Providing cure and care

Professional work, IT app development, translation

Outdoor and artistic activities, etc.

Directing to refugee camps

Donation

Perceptions of migrants and refugees

People in need (collective, mostly passive)

Persons in need (individuals not collective)

Women and children

Persecuted people (collective, structural)

Refugees as active agents, highlighting their rights and will

Refugees blamed

Suffering refugees (collective and mostly passive)

When there is an earthquake and people are under the rubble, we don't ask people whether they are good or bad people. We rescue people from beneath the rubble of a prison building the same way as we do rescue people from beneath the rubble of the hospital or of the kindergarden building.(...) There are moments in life when we are not asking this question. There is a person in front of you who traveled through sea, who is afraid, who doesn't really know what the future will look like. We don't ask them these kind of questions. We ask them if they are hungry, cold. (...) And in a couple of days, when s/he has calmed down and doesn't feel hungry anymore, nor tired, then we start having a conversation about where s/he is coming from, what does s/he would like to do and then we have to verify all that, there are proper procedures in use for that (...)The same happens if any kind of natural disaster hits us, we have to upgrade the existing infrastructure in order to provide for people. In my view this is a civilian protection issue. Later, we can decide on how many people can receive refugee status, but that's another issue." (P 6)

Amikor földrengés van és mindenkit betemetnek az épületek, akkor nem kezdjük el tőlük kérdezgetni, hogy akkor most ő jó ember vagy nem. A börtön épülete alól ugyanúgy kihalásszuk az embereket, mint az óvoda vagy a kórház alól. (...) Vannak olyan pillanatok az életben, amikor ez nem kérdés. Ott van előtted egy ember, aki átjutott a tengeren, aki fél, aki nem igazán tudja, milyen lesz a jövője. Ettől ilyeneket nem kérdezzük. Tőle azt kérdezzük, hogy éhes-, fázik-e. (...) És néhány nap múlva, amikor lenyugodott és már nem éhes, nem fáradt, akkor elkezdhetünk beszélgetni, hogy honnan jött, mit akar és akkor szépen le kell nyomozni, erre megvannak a megfelelő eljárások, amiket eddig is alkalmaztak. (...) Ugyanez történik, ha bármilyen természeti katasztrófa ér minket, akkor is a meglévő infrastruktúrát fel kell turbóznia arra, hogy ellássák az embereket. Az én fejemben ez egy polgári védelmi kérdés. Utána el lehet dönteni, hogy hánynak jár menekült státusz, de ez már egy következő kérdés." (P6)

Suffering and personalization

So, out of this mass of people of Syrian refugees and Afghan refugees...no. These were families, whose children had needs, some children needed shoes, the other little girl needed clothing, the others needed toys, so that time would pass a little bit faster. This was the key to it all, this was how we could become personal. This was how we could show that we care about them as individuals and could tell them, listen, I can see that you need shoes, I'll be back in two hours and I will bring you shoes. And the volunteers came back saying that there is this family who needs this and that. Bringing clothing was a really good way to show that they were important as individuals, we are not just bringing food to them. (P 1)

Tehát, hogy az emberek, ebből a masszából, hogy afgán menekült, vagy szíriai menekült... nem. Ezek olyan családok voltak, hogy ennek a kisgyerekeknek cipőre volt szüksége, annak a kislánynak meg ruhára, nekik meg játékot kellett hozni, hogy egy kicsit teljen az idő. Ez volt a kulcs, ezekkel tudtuk perszonalizálni őket. Ezekkel tudtuk megmutatni, hogy egyénileg tudunk odafordulni, hogy akkor azt tudtad mondani, hogy figyelj, látom, hogy nincs cipőd, jövök két óra múlva, várj meg és hozok neked cipőt. És akkor úgy is jöttek vissza az önkéntesek, hogy van egy család, akinek ez kell, az kell, amaz kell. A ruha volt az erre igazán alkalmas dolog, amikor meg tudtuk mutatni, hogy te egyénileg is fontos vagy, nem csak kaját adunk neked. (P 1)

Children, women

With this little girl, who wrote my name into her own home, because she didn't have one, and she didn't know where she would have it (...) we were connected by this thread. I've put her drawing up on the wall and I see it in front of me all the time, I think about her, she is somebody I know. We are connected." (P 7)

Ő elővett egy papírt, és lerajzolta nekem önmagát. Onnan tudtam, hogy ez ő, hogy kérdeztem, hogy hogy hívják, és beleírta a saját nevét a rajzba. És akkor kérte, hogy írjam le az én nevemet, és akkor azt lemásolta betűről betűre és azt is beleírta a rajzba. (...) Ez a gyerekrajz ugye, ház, napocska, a ház körül virágok, madarakat rajzolt, tehát ilyen békességes otthon rajz. És akkor a végén odarajzolta a ház elé a tengert. Ami ugye nekünk nem természetes, mert nálunk nincsen (...). És akkor kérdeztem tőle, hogy ez folyó-e vagy tenger, és akkor mutatta, hogy nagy víz, tenger. És kérdeztem tőle, hogy ez hol van, hogy ott van, ahonnan te jöttél, és mondta, hogy igen. És kérdeztem tőle, hogy te itt laktál és mondta, hogy igen. És kérdeztem tőle, hogy most hová mégis és akkor nagyon. Akkor láttam a szemén... Nagyon komoly kislány volt, nagyon keveset mosolygott, csak akkor, amikor megkérdeztem, hogy a tenger ott van-e Szíriában. (...) És akkor nagyon szomorú lett a szeme, és mondta, hogy nem tudja hová mégis. És az nagyon szíven ütött, mert fogta beírta a nevét a házba belülre, és így rám nézett és az én nevemet is beírta a házba. Szóval mi ott együtt laktunk." A kislány később estig maradt, megkeresték a mamáját, a kislány búcsúzóul megölelte őt, neki adta azt a rajzot, ahol saját magát rajzolta le, a másikat a szívéhez szorította és mutatta, hogy azt elviszi. (P7)

Refugees perceived as active agents

„Up to 2015 we were the only group which talked to the refugees...these talks were not about providing services, but we made friendships, listened to them, we did things together, we motivated them... (...)The Syrians who arrived to Keleti were very organized, they did not need help. Those who needed more help were those who were a minority in their own country, Palestinians or Afghans. They needed support and needed to be encouraged in order to stand up for themselves. A feeling of community had to be born among them. According to P29, they had at least as much work with the Hungarian volunteers because, for instance the following issues had to be explained to them: „Why is it your decision where these people want to go?” (1.25.40.) When they started transporting them with buses, they did not tell the refugees to get on the bus or not, they supported their decision. They should do what they wanted with their lives. (P29)

A szíriaiak, akik a Keletibe érkeztek szervezettek voltak, nekik nem volt szükségük segítségre. Akiknek nagyobb volt, azok inkább azok voltak, akik még a hazájukban is kisebbségben voltak, palesztinok, vagy afgánok. Nekik szükségük volt arra, hogy őket bátorítsák, hogy álljanak ki magukért. A közösség közöttük is ki kellett alakuljon. Amikor buszokkal kezdték szállítani őket, akkor nem mondtuk meg a menekülteknek, hogy szálljanak fel a buszra, vagy ne, ahogy döntöttek abban támogattuk őket. Azt csináljanak az életükkel, amit szeretnének. (...) Annak hatására, hogy elutasították a rájuk kényszerített megoldási javaslatokat, erőt adtak a magyaroknak is, hogy nem kell mindent elfogadni, amit ránk akarnak kényszeríteni: a menekültek ekkor arra kényszerítették két szomszédos ország kormányt, hogy tárgyaljanak és egyezzenek meg, hogy együtt keressenek megoldást. Az ő közreműködésük nélkül ez nem történt volna meg. (P29)

Migrants blamed

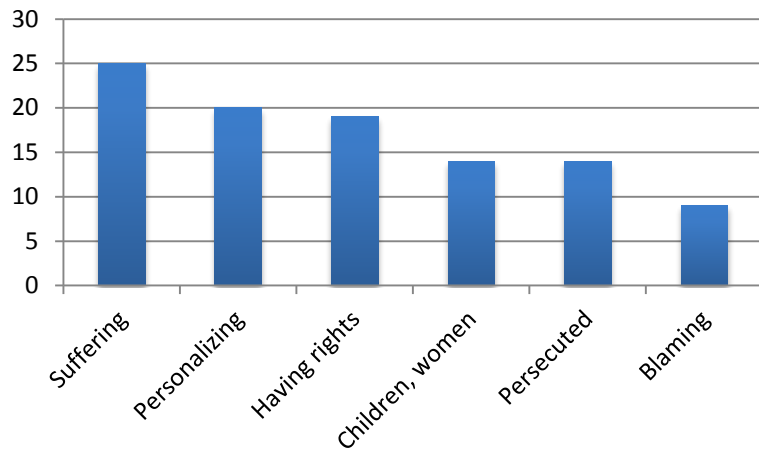
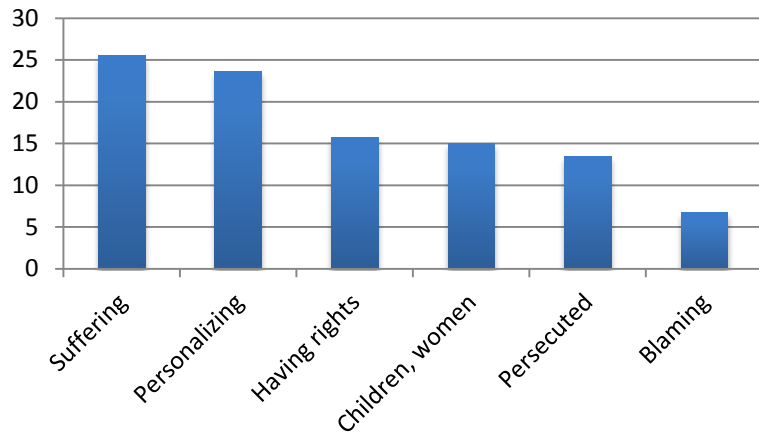
At the beginning, even the wording was unclear, refugees, migrants, how to call them, how to think of them. At that time, when they started showing up, some of my colleagues were checking on the situation, were collecting personal impressions and for weeks in a row, the official stand of the XY organization was that they were not among their target groups. This was true for spring and the first weeks of summer. (...) The first groups of people who arrived and spent some time around Keleti railway station, or at the train station in Szeged or Győr, gave the impression that they did not need the help. They had food and drinking water, were in the possession of expensive electronic devices, were wearing good quality clothes, seemed capable of being in control of their situation. Besides, they received a lot of help and the official stand was, that if dinner is being distributed four times, it was pointless, to be more precise, it was forbidden for us to queue and provide a fifth dinner. (...) I, myself saw electronic devices that I have never held in my hands, I saw telephones, cameras, that, I am not sure I would buy for myself.(...) Then people changed, they seemed less and less well off. On July 13th, 2015 based on the decision of the Board of Directors, the Maltese Charity became involved and started providing health care, exclusively. Later on organized a volunteer networks and provided helped on all fronts.”
(P31)

(Eleinte) „még a szóhasználat sem volt egyértelmű, menekültek, migránsok, hogy mondjuk, minek tekintjük őket. Abban az időszakban, amikor ők felbukkantak, különböző kollégáim ellenőrizék a kialakult helyzetet, személyes benyomásokat gyűjtöttek és heteken keresztül az volt az XY szervezet vezetőinek álláspontja, hogy nincs dolgunk velük. Ez a tavaszi időszakra vonatkozott és a nyár első heteire. (...) Az elsőként érkező emberek, akik a Keleti pályaudvar környékén, szegedi vasútállomás környékén, Győrnél valamennyi időt eltöltöttek, az volt benyomás, hogy nincs szükségük az XY szervezet segítségére. Van enni-innivalójuk, drága készülékeket használnak, jó ruhában vannak szemlátomást, meg tudják oldani az életüket. Ezen kívül rengeteg segítséget kaptak és az volt az álláspont, ha négy-szer visznek nekik vacsorát, semmi szükség rá, sőt kifejezetten tilos nekünk beállni a sorba és egy ötödik vacsorát odaadni nekik. (...) Én magam is gyakran láttam olyan elektronikai készülékeket, amit még én se fogtam a kezembe, láttam náluk olyan kategóriájú telefont, kamerát, amit azt mondom, hogy nem biztos, hogy én megvenném magamnak például.” (P31)

Perception of migrants/refugees

1. Quotations

2. Respondents

	No. Of places in text	% of places in text	No. Of persons mentioning
Children, women	40	15,0	14
Blaming	18	6,7	9
Having rights	42	15,7	19
Personalizing	63	23,6	20
Suffering	68	25,5	25
Persecuted	36	13,5	14
Total	267	100,0	

Perceptions of migrants/refugees

The perception of suffering people dominant

Discourses of blaming less relevant

Present-oriented, partly personalized, interactions of help providers and migrants/refugees in the focus

Among personal examples many children, women and families

International processes, global aspects, causes of migration important only in the narratives of small number of professional social scientists among the helpers

Effects of migration mainly related to Hungary

The relationship of help providers/locals and recipients/migrants framed in the logic of **otherness and sameness**

Stressing sameness

I still remember that I passed by a bench, between Nyugati and Octogon square and then it all dawned on me. Two young boys were sleeping on one another, like on a bed...on a bench, on a street furniture and then I decided, ok, I will go home, will take some money with me and go shopping. (...) I chose a family with small children. They accepted my help, they weren't overdoing the gratitude, there was no fuss about it. I saw that it had ended up at the right place, so...I believe, that if I had to flee somewhere, if I had to leave the country, then this is exactly what I would expect people to do, somebody would give me a banana and a ...so, at that time I felt that this was the right thing to do. (P22)

„Azt nem felejttem el, hogy egy pad mellett mentem el, a Nyugati és az Oktogon között és akkor rám zuhant ez az egész. Két fiatal srác aludtak keresztbe-kasul egymáson, egy ágyon... egy padon, utcabútoron és akkor úgy döntöttem, hogy jó, akkor hazamegyek, magamhoz veszem a pénzt és bevásárolok. Egy kisgyermekes családot választottam. Nagyon jól fogadták a segítséget, nem hálálkodtak, nem volt semmi nagy dolog körülötte. Azt láttam, hogy jó helyre került, tehát... valahogy én azt gondolom, hogy ha én kimennék valahova, el kell menekülnöm az országból, akkor pont ugyanezt várom, hogy valaki érkezzem meg hozzám egy banánnal, meg egy... tehát én akkor is azt éreztem, hogy ez helyénvaló.” (P22)

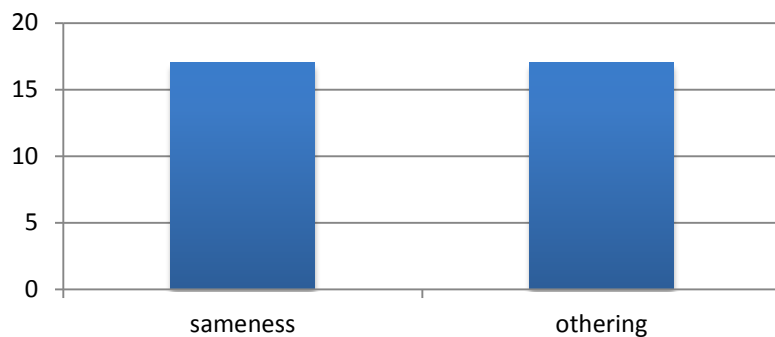
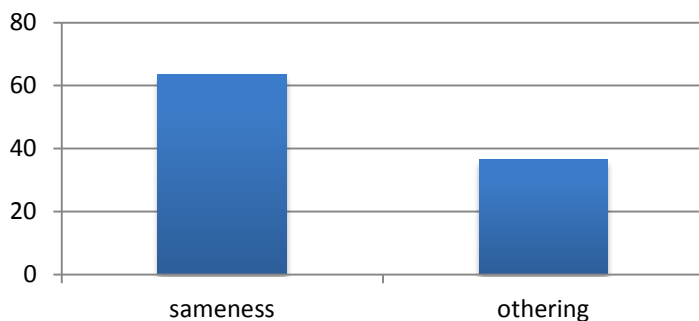
Othering (cultural, economic, political differences)

I believe culture can be changed. And depending on how we behave towards them and based on the integration programmes we are launching, or whether we are pushing them into a ghetto, which is basically what is happening to immigrants in France, would make them become dangerous or harmless. There are refugees who come from countries where there is no access to equal rights, and what they are doing in Denmark or Sweden, explaining how cultural norms work there, I find that meaningful. But I also mean it for my case, when I moved to London, or here, to Switzerland, I would have been very happy if somebody offered me a cultural orientation course, because it was very difficult to figure it all out without knowing these norms or without having anyone explaining it to you.(...) So, I believe that among those who are arriving now, some might be dangerous. I'm not sure I would be happy to run into a group of Arab men who come from a very oppressive regime. But I don't think this will go on like this forever. It also depends on how much we are helping this transformation. (P27)

Sokféle menekült van. Ez egy heterogén kategória. Az én véleményem a rasszistáktól (nevet) nem abban tér el, hogy, tehát úgy gondolom, hogy vannak olyan csoportok, akik veszélyt jelentenek, viszont azt gondolom, hogy ezek nem ilyen megváltoztathatatlan tulajdonságok, hanem a kultúra az egy változtatható dolog. És attól függően, hogy hogyan viselkedünk velük, meg milyen integrációs programokat indítunk, vagy pedig bezárjuk őket egy gettóba, mint ami gyakorlatilag Franciaországban történik a bevándorlókkal, attól függően lesznek veszélyesek, vagy nem veszélyesek. Vannak olyan menekültek, akik olyan országokból jönnek, ahol a ők egyáltalán nem élveznek egyenjogúságot és amit mondjuk Dániában, vagy Svédországban csinálnak, amikor elmagyarázzák a kulturális normákat, azt nem tartom hülyeségnek. (...) „Tehát azt gondolom, hogy azok közül, akik most érkeznek, lehetnek olyanok, akik veszélyesek különböző szempontokból. Tehát nem biztos, hogy örülnék, ha összefutnék este egy olyan arab férficsoporttal az utcán, akik ilyen nagyon elnyomó helyről jöttek. De nem gondolom, hogy ez örökre így lesz. Ez azon múlik, hogy mennyire segítjük ezt az átalakulást.” (P27)

Distribution by perceptions of refugees in terms of sameness and othering

1. Quotations
2. Respondents

	No. Of places in text	% of places in text	No. Of persons mentioning
sameness	49	63,6	17
othering	28	36,4	17
Total	77	100,0	

Framing migrants' imaginary in the logic of sameness/othering

Constructing Sameness

In biological, psychological and moral sense

Same aims, motivations, similar capacities

Similar age, gender and class position produces similarities in behaviour

Personal interactions in the focus

Framed by values and ideologies

Othering/Constructing Difference

Often meta-narratives, relativization of otherness, arguments against differentialism

Discursive inversion: differences causing sometimes even conflicts are localized and resolved here, similarities became more emphasized

Co-occurrence of narratives on migrants/refugees with other topics and categories

Atlasti Co-occurrence test of different codes and codes families has shown:

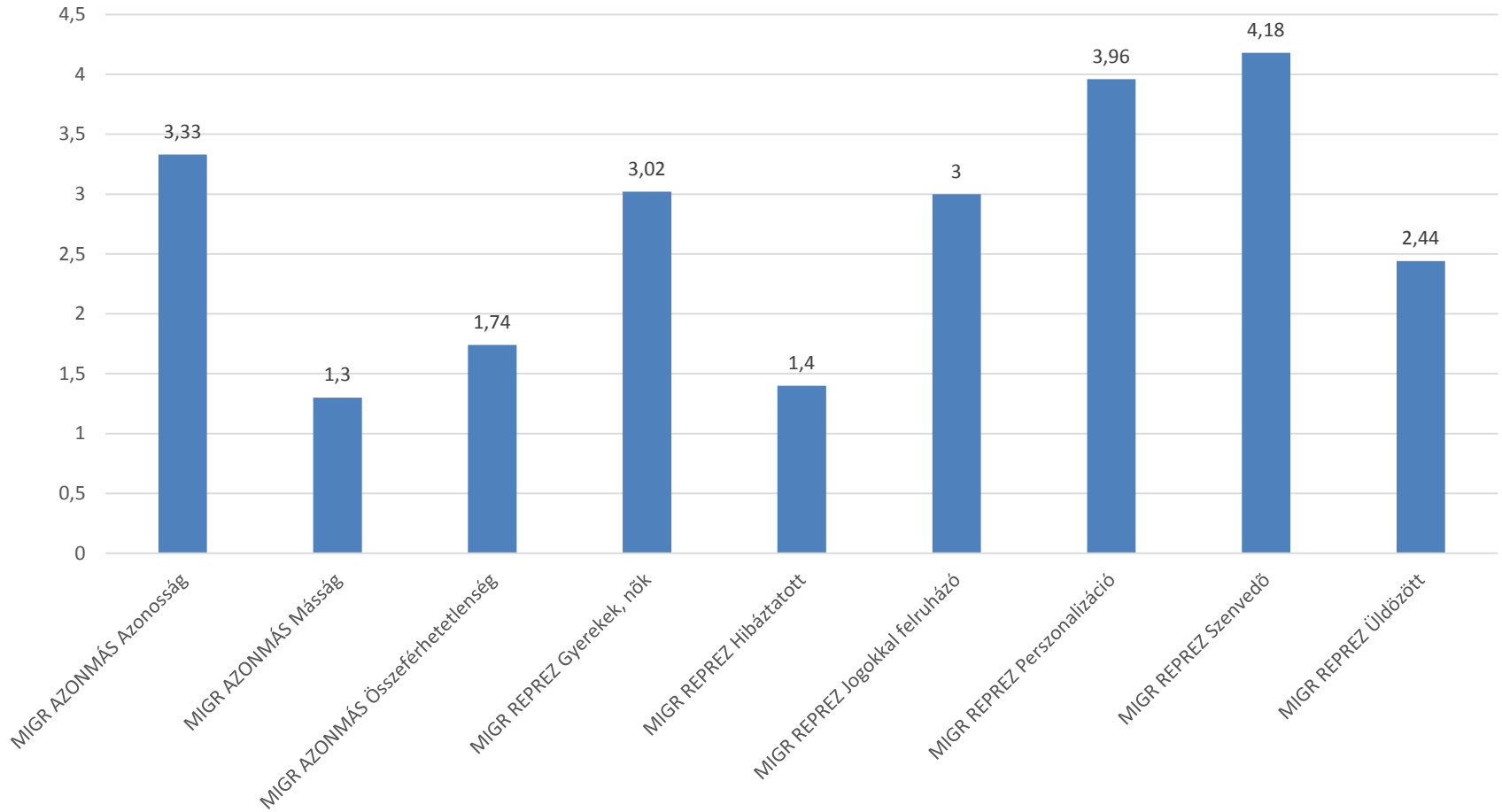
Categories related to perception of migrants **has low frequency of co-occurrence with all other topics** (organization of helping, interactions, perception of volunteering and public engagement)

Migrants/refugees present in the perception of volunteering and aid activism, though **far less from being central**. Topics considered more important experientially are narrated in other terms, frameworks.

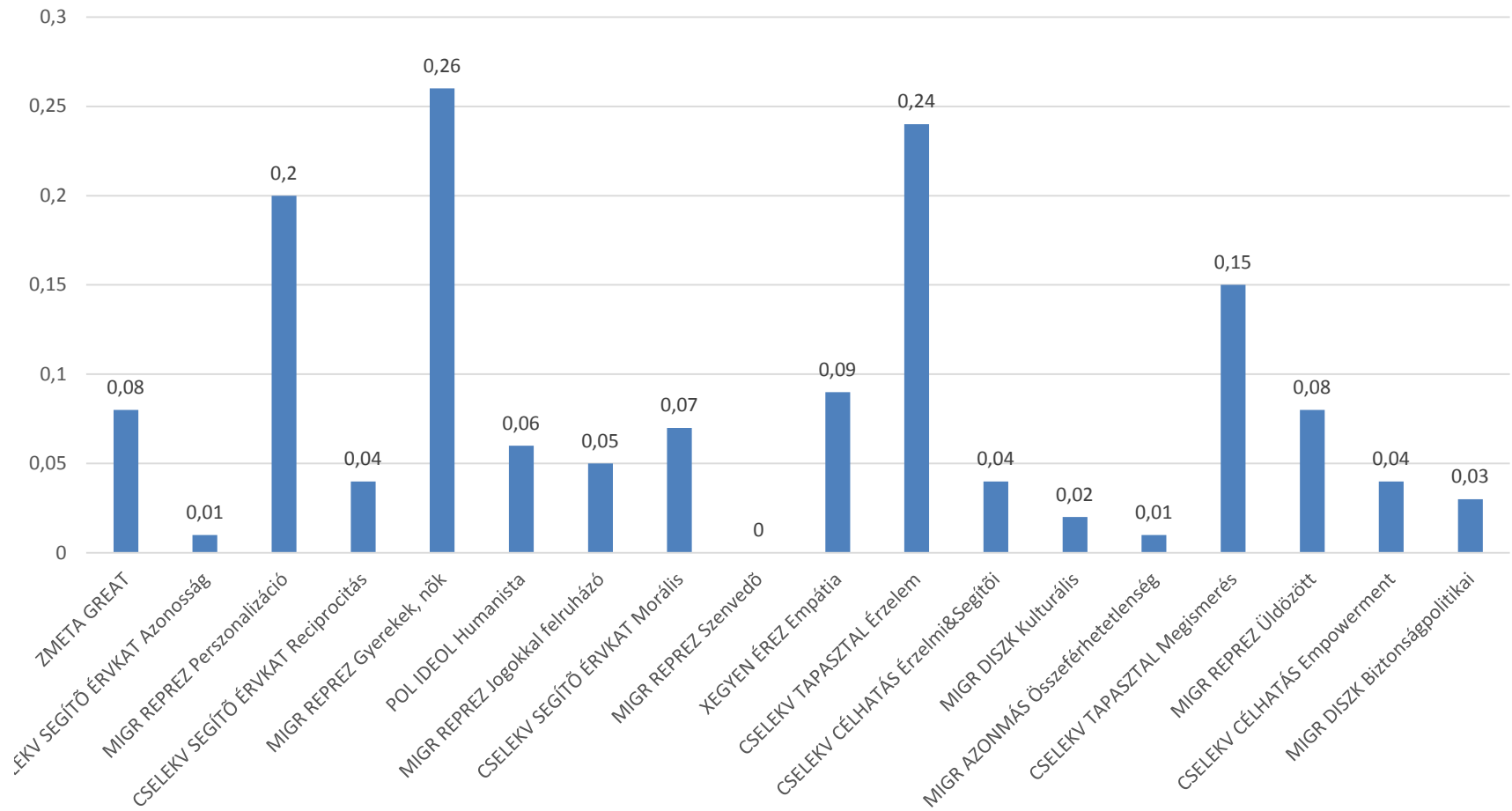
The **highest co-occurrence rate** among the categories related to the perception of migrants/refugee with other categories: **sameness, personalization and suffering**

Among the co-occurred categories those related to narratives about **actions and interpersonal relations involved in helping** as well as those related to **perceived aims and goals of aid activism** are the most frequent (though this is also low frequency)

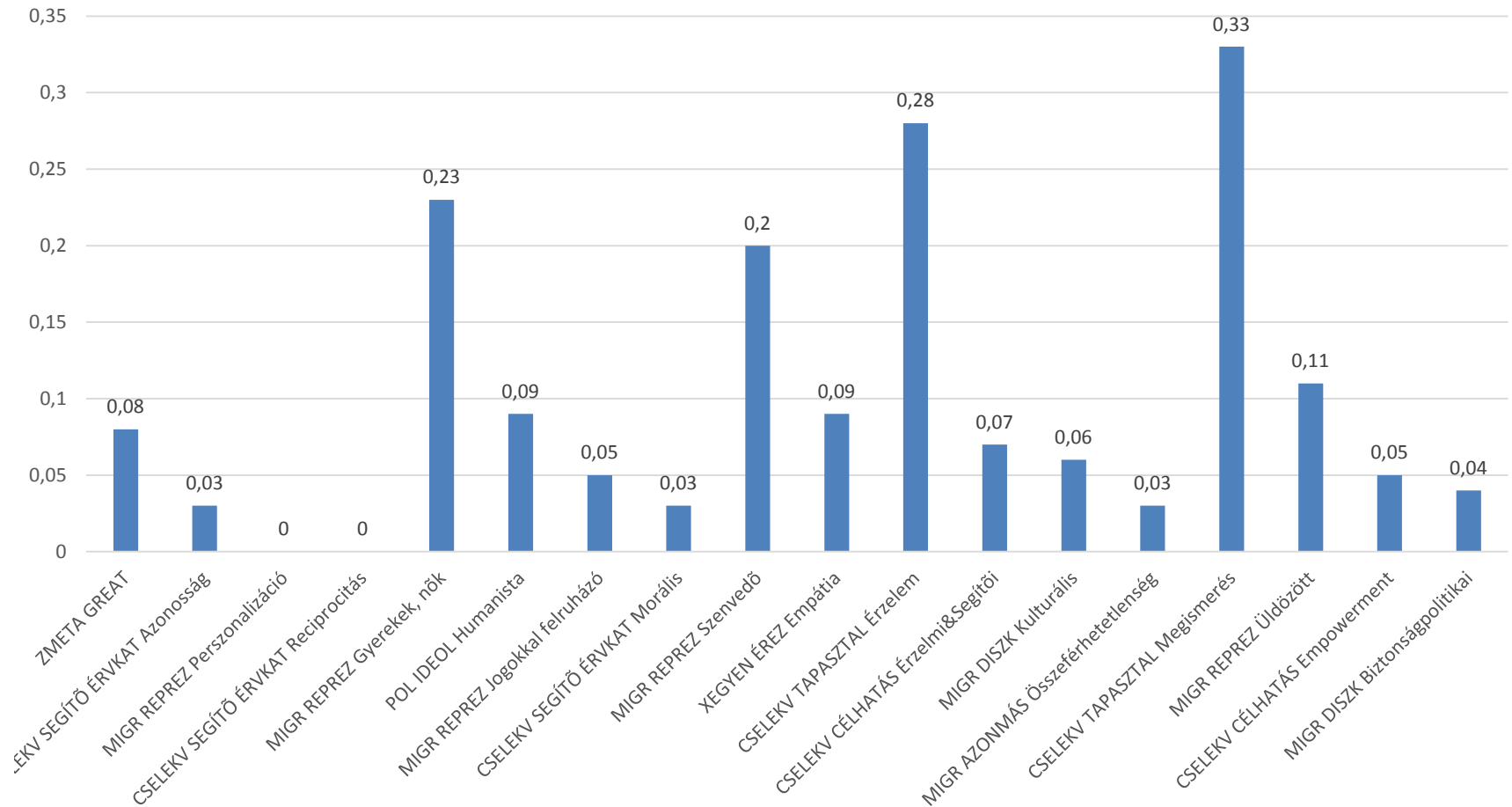
Co-occurrence of perception of migrants/refugees with other topics

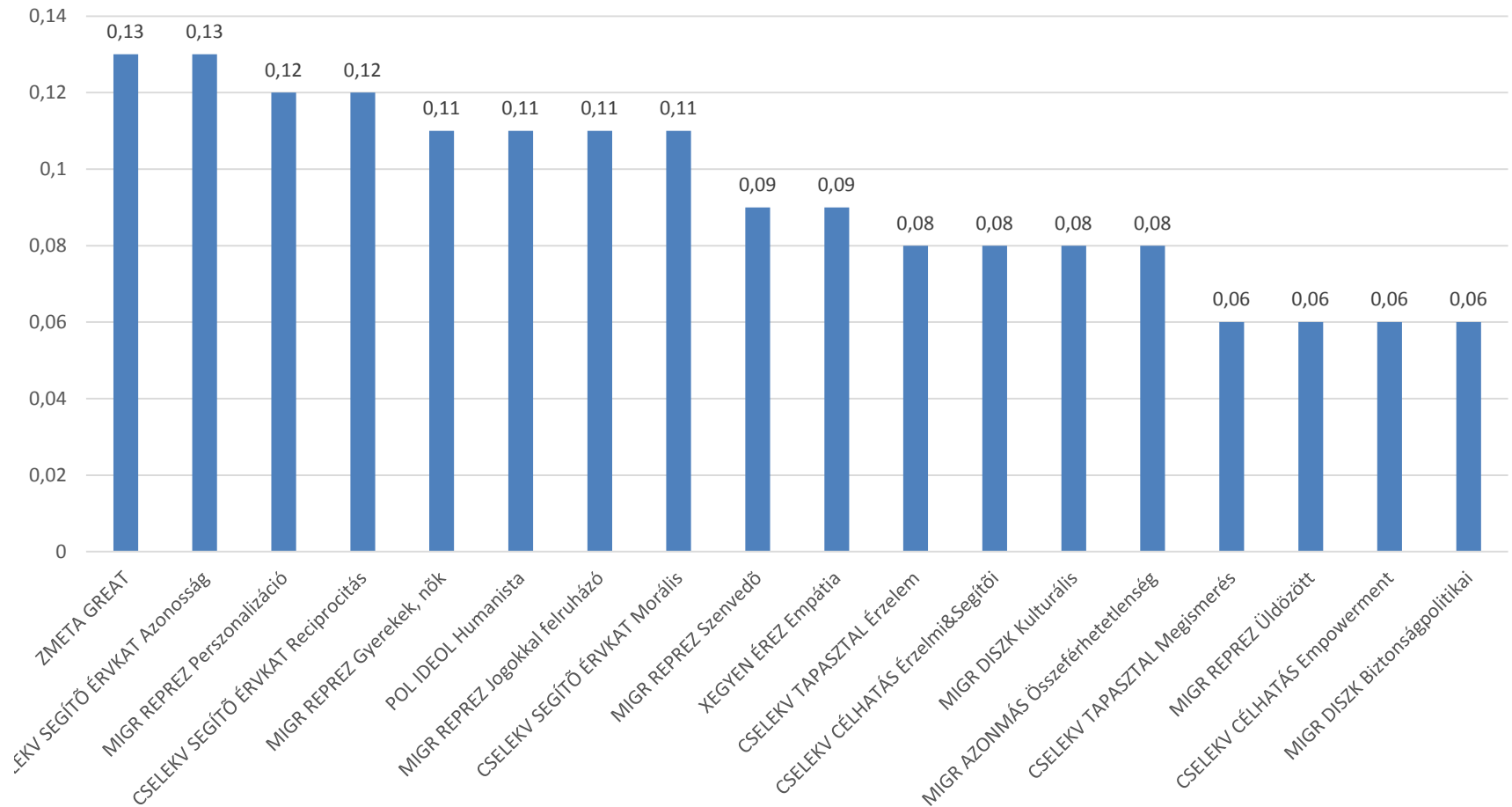
Co-occurrence of narratives on suffering refugees with other topics (20)

Co-occurrence of personalization with other topics (20)

Co-occurrence of sameness with other topics

Perceived goals and effects of aid activities related textually to perceptions of migrants/refugees

Being a doctor is quite easy, at least if you look at it from here, there is a vow which obliges doctors to help anyone who is need, and how you help is quite obvious: „ If it hurts, we give painkillers, if the person needs to be sent to hospital, that is what we do, or we bandage the leg, if that’s the case. It was terribly easy. Whose side the doctors are on or not...I am more sensitive to these things, because in terms of family, I mean, being a refugee, I can identify very easily with being a refugee and I have this attitude of protest against that system of values, I wanted to take a stand and show my colleagues and everyone that this is what I think and this is the right thing to do. Not just talking about it, but going out there and it’s difficult to argue against this. You go out there and see the children, then post a picture on Facebook of a child who could be your child and who feels cold. (P18)

Az orvosi szakma ilyen szempontból egyszerű, van egy eskünk, ami arra kötelez, hogy bárkinek, aki bajban van, segítenünk kell, illetve a segítség módja is teljesen egyértelmű: Ha fáj, fájdalomcsillapítót adunk, ha be kell küldeni a kórházba, akkor beküldjük a kórházba, vagy bekötözzük a lábát. Baromi egyszerű volt. Az, hogy az orvosok kivel vannak, vagy kivel nem... én érzékenyebb vagyok az ilyen dolgokra, mert mondom családirag, tehát ez a menekültség, a menekült léttel nagyon könnyen tudok azonosulni és bennem is bennem van ez a protest azzal az értékrenddel szemben, hangsúlyosan ki akartam állni és meg akartam mutatni a kollegáimnak, és mindenki felé, hogy igen, én ezt így gondolom, és ez így helyes. Nem csak beszélni róla, hanem kimenni, ezzel azért nehezen tudnak vitatkozni, hogy te kimész és ott kisgyerekeket, kirakni a Facebookra egy kisgyereket, hogy pont olyan, mint a te kisgyereked és fázik. (P18)

Perceived goals and effects not related textually to the perception of migrants/refugees

This is a complete triumph in my view. We proved that human values exist. The silent majority was there with us. But what is indeed extraordinary, it that solidarity, philanthropic actions found their way to people. The helpers organized themselves and instead of the indifference of the „professionals” showed real love and care and turned to those arriving to the country. *P11*

We agreed right from the beginning that we have a double goal, to help refugees operatively, in whatever we can and by doing so, we also want to shape public discourse in Hungary. If we hadn't payed attention to this, it would have been a waste of our energies. *P15*

Ezt abszolút diadalmenetnek érzem. Bebizonyosodott, hogy létezik emberség. A csendes többség mellettünk volt. Ami azonban rendkívüli, az az, hogy a szolidaritás, a valódi emberbaráti cselekvés utat keresett és talált magának. A segítők megszervezték magukat és a „profik” méla közönye helyett valódi szeretettel fordulnak azok irányába, akik hozzánk érkeznek. Azok a menekültek, akik szerencsések lehettek és az elmúlt hetekben a Köztársaság téren várakoztak és innen indulva hagyták el az országot, ránk magyarokra úgy fognak emlékezni, mint egy segítő és támogató népre, akik ételt vittek az éhezőknek, italt a szomjazóknak, gyógyírt a régóta gennyedző sebekre és tiszta ruhát az elrongyolódott helyett. És talán ez mindennél fontosabb! *P11*

Azt meg is fogalmazzuk az elején, hogy nekünk kettős célunk van, hogy operatívan segítsünk a menekülteknek, amiben csak tudunk, a másik az, hogy ezen keresztül, ez részben egy elfecsérelt energia lenne, ha nem használnák ki a sajtót erre, hogy a közbeszédet, a magyar diskurzust formáljuk egy kicsit. (P15)

Perceived goals and effects of aid activities

Activities perceived to be ...

Modalities of goals, targets, and effects of philanthropic activities

Targeted at co-citizens: strengthening volunteering in the Hungarian society

Targeted at refugees in mass: avoiding a humanitarian catastrophe

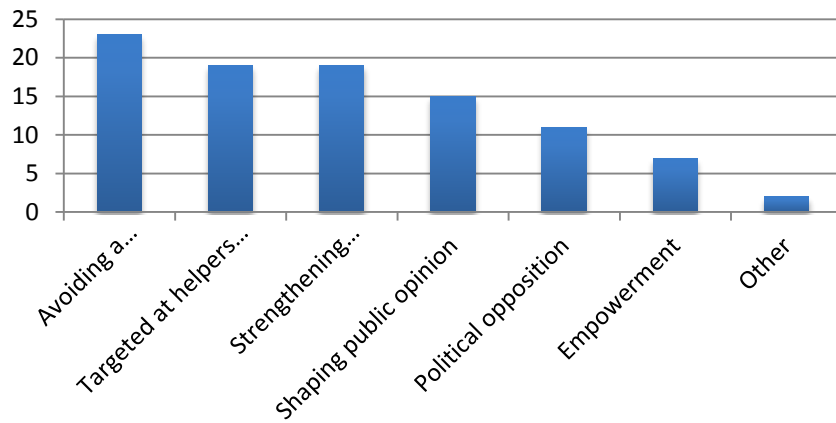
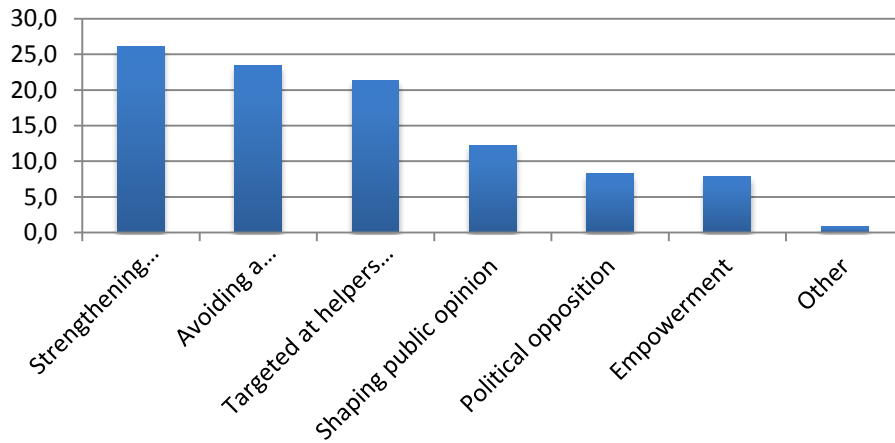
Targeted at help providers: moral, emotional or social affirmation

Targeted at co-citizens: shaping public opinion, spreading social solidarity

Targeted at political party actors: showing up political opposition

Targeted at refugees: accepting migrants' agency

Distribution of different goals and effects of aid activities

	No. Of places in text	% of places in text	No. Of persons mentioning
Avoiding a humanitarian catastrophe	54	23,5	23
Empowerment	18	7,8	7
Targeted at helpers (moral, emotional benefits)	49	21,3	19
Political opposition	19	8,3	11
Shaping public opinion	28	12,2	15
Strengthening volunteering	60	26,1	19
Other	2	0,9	2
Total	230	100,0	

Typical modalities of aid/philanthropic actions and public engagement relationship (ISA Conference, Vienna 5 July 2015)

Apolitical philanthropy. Politics refused both as an individual motivation and as collective aim of aid activism; helping the refugees legitimized by moral or religious commands prescribing the immediate care alleviating the human suffering. Narratives exclusively focused on the practical arrangements and charity work effectuated individually or collectively. Though rarely happens, it can be combined with a long term commitment to xenophobic political actors.

Politically motivated philanthropic action. Leftist or liberal political position is longstanding and taken for granted. Nevertheless taking an action happens rarely, temporally and is always issue-driven. Philanthropic action was understood and worked indeed as a direct form of political participation. Nevertheless, interpersonal interactions and the transnational character of the activity put a new face on the matter.

Longstanding civic activism promoting civic support of migrants. Formal and informal groups with various previous agendas and a firm institutional structure get involved; distancing themselves from old institutions of politics (ex. parties) creating a small, but rather active and innovative political subculture which takes the initiative when new political issues occur.

Increasing public awareness by aid activism. Though refusing the institutional forms of politics, but by experiencing the strength of collective action in aid activism, the public engagement is raising. While in the second type aid activism was based on previous political position, here the other way around, raising public engagement is based on the experiences gained in aid activism. New structures and communities as well as the transnational aspect of the activity can have a transformative effect.

Conclusions

Perception of refugees and migrants dominated by images of **suffering people**, **Personalization** and representation of women and children important
Global causes and global context rarely expressed, mainly by social scientists involved
Migrants as **active actors less relevant** in the perception of helpers
The dilemma of migrants/refugees being worthy or unworthy to help even less relevant, the latter is refused
The **perceptions of sameness** much more relevant than the perception of difference
Sameness defined in narratives on activities and interactions, as well as perceived goals and legitimizing ideologies (humanism, solidarity, civic responsibility)
Migrants and refugees present but not central in the perceived goals and effects
More important goals, targets and effects **targeted to go-citizens and public opinion**
The perspective of the interviewed Hungarian philanthropic activists is much **more locally than transnationally or globally oriented** (their perspective is Hungary and the EU in some extend)
The migrants/refuges targeted less directly in narratives had a **major indirect impact upon the process producing new forms of mobilization and civic engagement** in Hungary.